

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยถึงประสิทธิผลของการลงโทษในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความแน่นอนในการลงโทษจะมีผลต่อการลดพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ทั้งนี้จากการที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความแน่นอนในการลงโทษกับการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคตในทุกลักษณะความผิด พบว่าความแน่นอนในการลงโทษมีผลต่อการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งหมายความว่า เมื่อใช้ความแน่นอนในการลงโทษแล้วจะมีผลต่อการกระทำผิดของนักเรียนในอนาคต นั่นก็คือเมื่อครูหรือโรงเรียนมีความแน่นอนในการลงโทษสูง พฤติกรรมการกระทำผิดของนักเรียนก็จะลดน้อยลงแต่ถ้าครูหรือโรงเรียนมีความแน่นอนในการลงโทษต่ำ พฤติกรรมการทำผิดของนักเรียนก็จะสูงขึ้น

ดังนั้นการนำเอาความแน่นอนในการลงโทษมาใช้ในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียน หรือนำมาใช้บังคับนักเรียนให้มีพฤติกรรมเป็นไปตามกฎระเบียบของโรงเรียนย่อมได้ผล ซึ่งเป็นไปตามแนวความทฤษฎีของเบคคาเรีย (Beccaria) และเบนธัม (Bentham) ที่เน้นถึงความสำคัญของความแน่นอนในการลงโทษว่ามีผลต่อการยับยั้งพฤติกรรมเบี่ยงเบน แม้แต่ผลงานวิจัยหลายชิ้น ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เช่น งานวิจัยของเกรย์ และมาร์ติน (Gray and Martin) ทิทเทิล (Tittle) เวลโค และจิริคอน (Waldo and Chiricos) และอีกหลายท่านก็สนับสนุนถึงประสิทธิผลของความแน่นอนในการลงโทษว่าได้ผลในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเบนได้

2. ความรุนแรงในการลงโทษมีผลต่อการลดพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1.ซ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการลงโทษกับการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคตในทุกลักษณะความผิด พบว่าความรุนแรงในการลงโทษมีผลต่อการคิดถึงการถูกลงโทษก่อนทำผิดในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 นั่นก็หมายถึงว่า — ถ้าครูหรือโรงเรียนใช้ความรุนแรงในการลงโทษ นักเรียนที่กระทำผิดแล้วจะนำนักเรียนที่ทำผิดไม่กล้าทำความผิดขึ้นอีก เท่ากับเป็นการช่วยลดพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียน เกี่ยวกับประสิทธิภาพของความรุนแรงในการลงโทษ มีงานวิจัยที่สนับสนุนไว้เช่นกัน เช่น งานวิจัยของเออริช (Ehrlich) ก็พบว่าความรุนแรงในการลงโทษมีผลต่อการยับยั้งการฆาตกรรม เกรย์และมาร์ติน ก็พบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการลงโทษกับอัตราการฆาตกรรมเช่นเดียวกันนี้กับเออริช

✓ จึงสรุปได้ว่าความรุนแรงในการลงโทษคงจะยังใช้ได้ผลต่อการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียน

3. เมื่อใช้ความรุนแรงในการลงโทษและเสริมด้วยความแน่นอนในการลงโทษในทุกลักษณะความผิด เพื่ออธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบน พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 นั่นคือ เมื่อใช้ความรุนแรงในการลงโทษและเสริมด้วยความแน่นอนในการลงโทษแล้ว จะมีผลต่อการลดพฤติกรรมเบี่ยงเบนอย่างมีนัยสำคัญกับความสัมพันธ์เช่นนี้เห็นได้จากงานวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้ว เช่น งานวิจัยของกิบบ์ (Gibbs) เป็นต้น

4. พบว่าความคงเส้นคงวาในการลงโทษมีผลต่อการลดพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ-3 คือ ความคงเส้นคงวาในการลงโทษจะมีประสิทธิภาพมากกว่าความไม่คงเส้นคงวา นั่นก็คือ ถ้าครูหรือโรงเรียนมีความคงเส้นคงวาในการลงโทษนักเรียนที่กระทำผิดก็จะมีข้อบังคับของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอโดยตลอดแล้ว ประสิทธิภาพในการลงโทษย่อมสูงกว่ากรณีที่ไม่มีความคงเส้นคงวา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการคือ

1. เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาระดับความมั่นคงและความรุนแรง เพื่อพิสูจน์ว่ามีประสิทธิผลเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่อย่างไรเป็นสำคัญ จึงมีใ้คนเอาลักษณะทางประชากรอย่างเช่น เพศ อายุ และอื่น ๆ มาพิจารณา ดังนั้นการจะมีการทำวิจัยในเรื่องนี้อีกก็น่าจะใ้คนเอาลักษณะทางประชากรมาวิเคราะห์ประกอบในการศึกษาวิจัยด้วย
2. เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาประสิทธิผลของการลงโทษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับความรุนแรงและในระดับความแน่นอนว่ามีผลเป็นไปตามทฤษฎีหรือผลลงานวิจัยที่ชาวตะวันตกใ้ศึกษาวิจัยไว้แล้วหรือไม่ โดยผู้วิจัยนำมาวิจัยกับกลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนเป็นครั้งแรกในประเทศไทย ดังนั้นเครื่องมือวัด คือ แบบสอบถามอาจจะมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง ดังนั้นถ้ามีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ควรจะได้มีการปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์และเข้าใจง่ายขึ้น
3. นอกจากจะศึกษาลงโทษในระดับความรุนแรง ความมั่นคงและความคงเส้นคงวาต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนแล้ว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าจะใ้คนไปศึกษากลุ่มประชากรอื่น ๆ ในสถาบันหรือหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อจะได้ความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น
4. ในการปรับปรุงการศึกษาครั้งต่อไปนั้น ใคร่ขอเสนอใ้ทำการศึกษาในช่วงเวลายาวนานกว่านี้เพื่อที่จะใ้มีโอกาสเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กนักเรียนหลังจากที่ใ้ลงโทษแล้ว การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการคิดจะทำผิดอีกหรือไม่คิดจะทำอีกในอนาคตอย่างไรที่ใ้ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ไม่ใ้สร้าง ความมั่นใจในการสรุปลงความเห็นเท่าไรนัก เพราะการกระทำผิดจะเกิดขึ้นอีกหรือไม่ (หลังจากลงโทษแล้ว) ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์แวดล้อมเฉพาะหน้าก่อนการกระทำหรือละเว้นไม่กระทำผิด ซึ่งข้อมูลอันนี้ไม่มีทางเก็บได้โดย cross - sectional study